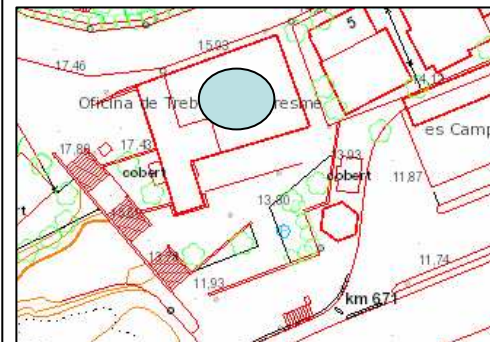

FITXA 1

Masia de can Jalpí.

Tipologia: edifici residencial, actualment d'ús públic (BCIL: 22/07/1992)

Època: Edifici de mitjans del segle XV, estil gòtic.

Descripció:

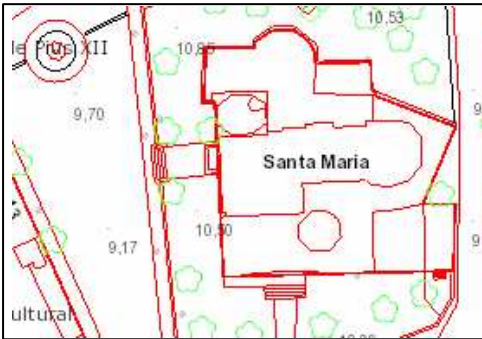
És un edifici de planta rectangular, amb la façana principal paral·lela a la carretera, la qual té un cos més alt al cantó esquerre que correspon a l'antiga torre de defensa. La teulada és a dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal. Aquesta té el portal adovellat, i damunt d'ell hi ha un petit escut. Les finestres de la part esquerra presenten llinda, ampit i brancals de pedra, mentre que les de la dreta tenen les arestes estucades. El cos perpendicular adossat a la façana conserva dues finestres amb decoració gòtica.

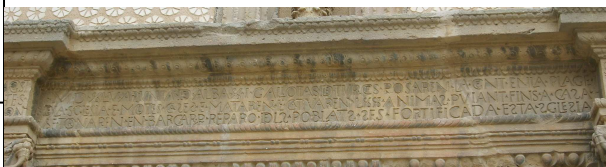
Dades històriques:

Coneguda també com *Mas Coll* o *Can Gualba*, el Mas Jalpí (o Gelpí) és una antiga masia adquirida als anys setanta pel municipi de Pineda de Mar i que ha estat objecte de restauració i rehabilitació per destinar-la a activitats socioculturals. Documentada des del segle XIV, la masia era propietat de la família Coll, la qual obtingué dels vescomtes de Cabrera la notaria amb dret exclusiu en tot el terme de Montpalau, concessió que es mantingué fins a començaments del segle XVIII. En el cruent atac dels corsaris turcs a Pineda el 1545 el notari Jaume-Joan Coll va ser fet captiu i més tard alliberat. A conseqüència d'això, el 1561 es bastí una torre de defensa adossada a la casa. Durant el segle XVII els Coll s'emparentaren amb la família dels Gualbes, pertanyents a la burgesia barcelonina, i el segle següent amb els Jalpí, cavallers d'Arenys de Munt. El 1925, August de Borràs-Jalpí va vendre el mas a la família Feliu, d'Arenys de Mar.

Accés: Fàcil ja que es troba a prop del casc antic de la vila. Tot i que per accedir-hi s'ha de creuar la carretera N-II, però trobem un pas subterrani per accedir-hi.

Condició Actual: L'edifici es troba en un bon estat de conservació ja que l'ajuntament va adquirir-lo per a ubicar equipaments socials i culturals.

<u>FITXA 2</u>		
Església parroquial de Santa Maria.		
<u>Tipologia:</u> Edifici religiós. <u>Època:</u> Edifici del segle XV-XVIII.		
<u>Descripció:</u> Edifici de planta rectangular amb un absis poligonals i dues capelles. Temple amb tres naus separades per gruixuts pilars que sostenen una volta de creueria amb diferents claus de volta de pedra esculpides. Dues d'aquestes claus ens mostren la devoció de la Mare de Déu. La volta que trobem al bell mig del presbiteri representa la seva mateixa imatge amb la bola del món a la mà dreta i l'infant Jesús assegut a la banda esquerre. Pel que fa a les sis restants hi trobem representats diferents personatges bíblics. La nau central és troba i·luminada per la gran rosassa situada sobre la porta principal. Una rosassa de dimensions més petites correspon a les golfes del temple. Pel que fa a les naus laterals es troben il·luminades per finestres quadrades a la part superior dels murs laterals. <u>Dades històriques:</u> Es tenen notícies històriques d'una primera església romànica que fou consagrada l'any 1079 pel Bisbe de Girona Berenguer Guifré de Cerdanya, però d'aquesta construcció pràcticament no es conserva res. La part més antiga del temple és la nau central que data de finals del segle XV-XVI. Al segle XVIII (1700-1718), la nau fou ampliada pels dos costats laterals. El temple sofrí tres atacs importants, que obligà al 1545 a fortificar-la per l'atac dels pirates i corsaris a la costa del Maresme. Al 1822 i al 1936 el temple fou incendiat i desaparegué gran part de la fortificació del segle XVI.		
<u>Accés:</u> Fàcil ja que es troba al centre històric de la ciutat. <u>Condició Actual:</u> L'edifici es troba en un bon estat de conservació.		

<u>FITXA 3</u>		
Llinda de pedra de l'església parròquia de Santa Maria.		
<u>Tipologia:</u> Element aïllat. <u>Època:</u> Inscripció del segle XV-XVI.		

Descripció:

“La vila de Pineda de Mar es troba a deu metres d'altitud a prop del mar, entre el torrent de la Rasa i la riera de Pineda, on hi ha el nucli vell, que havia estat anomenada Boada, que conserva encara la seva fisonomia tradicional. Al frontispici del temple parroquial hi figura aquesta inscripció”^[1]

“A 1 D'AGOST DE MDXLV A PUNTA D'ALBA, XI GALIOTAS DEL TURC ES POSAREN LA GENT EN LA PLAGE; CREMAREN LES PORTES DE L'SGLESIA E MOLTES CASES, E MATAREN E CAPTIVAREN LXX ANIMAS, PUJANT FINA A CASA DE PALAU. A MIGJORN SE TORNAREN ENBARCAR. PER REPARO DELS POBLATS SE'S FORTIFICADA ESTA SGLESIA DE PINEDA”.

La inscripció es troba esculpida a la llinda i és un record dels fets tràgics que passaren a la vila l'any 1545.

^[1] Zamora de F. Diario de los viajes hechos en Cataluña. 1785-1787.

Dades històriques:

La inscripció narra uns fets, que sense cap tipus de dubte deixà una trista petjada en la vida de Pineda. La matinada de l'1 d'agost de l'any 1545, poc abans de la sortida del sol, onze galiotes de turcs i berberiscs, capitanejades pel conegut capità *Dragut*, feren proa a la platja per a desembarcar-hi. En poc temps els corsaris es van apoderar de tota la població, on cremaren moltes de les cases, després d'assassinar a molts dels seus habitants, sense fer cap distinció entre sexe ni edat. En trobar el temple tancat, cremaren les seves portes i posteriorment entraren per a saquejar. Assaltaren també la rectoria situada a Can Jalpí. Sembla ser que els turcs estigueren almenys unes set hores i entre els morts i captius van desaparèixer setanta veïns. Els presoners es creu que van ser portats a Argel.

Accés: Edifici amb un accés fàcil ja que es troba al centre històric de la ciutat.

Condició Actual: Tant l'interior com l'exterior del temple es troben en un bon estat de conservació ja que l'any 1986 les façanes del temple van ser restaurades.

FITXA 4

Esgrafiats de l'església parroquial de Santa Maria.

Tipologia: Element aïllats que es troben en la façana dedicada a Santa Maria i en la façana dedicada a Sant Joan Baptista.
Època: Finals del segle XVIII (esgrafiats de la façana principal).

Descripció:

L'esgrafiats és una de les tècniques més antigues de decoració mural formal. És molt més sòlid que la pintura, i té molta més vistositat i resistència a l'aire lliure.

Pel que fa a la **façana dedicada a Sant Joan Baptista** (façana de migdia), esta feta a dos colors com la façana principal. L'ornamentació base és de caràcter geomètric, desenvolupant-se com a una mostra plana i il·limitada amb una xarxa de buits i plens. L'objectiu de l'esgrafiats, realitzat en un senzill estil Barroc, és vigoritzar i donar més importància al conjunt format per la porta la fornícula i la rosassa, remarcant una unitat que ja posseïen, però que cal posar en valor.

Els elements decoratius del fris es troben emmarcats en dos rectangles bisellats a l'inrevés i a primer cop d'ull se'ns presenten dues interpretacions possibles. La primera es tractaria de la representació del miracle de Crist de la multiplicació dels pans i els peixos; mentre que la segona, més viable, equivaldria a diríem que es tracta de dues ofrenes fetes al temple de manera simbòlica per la gent de la vila, l'una dels terrassans i l'altre dels pescadors.

Al cim coronant l'esgrafiats , un àngel ennuolat de quatre ales, juntament amb la representació del Sol.

FAÇANA PRINCIPAL (Façana de Ponent):

Esgrafiats més antics de data imprecisa, segurament del finals del segle XVIII, ja que tenim documents d'abans de l'any 1910 on ja hi apareixen. Podem dir que l'esgrafiats actual és el resultat d'ornamentar de manera barroca l'any 1948.

En aquesta façana, l'artista esgrafiador, es troba amb un nou element de judici ja que la porta com a obertura de la façana, no guarda la proporció que li cal per la importància de la mateixa.

L'objectiu d'aquest esgrafiador, va ser concretament el d'engrandir la porta d'entrada, per tal d'assolir aquest propòsit, l'esgrafiador reproduí la porta ja existent, segons el gust barroc de l'època.

Els pilars de l'arcada, les transforma en dues columnes salomòniques sobre un basament que s'enlairen fins al peu de la gran rosassa i estan coronades per dos capitells corintis que sustenten uns petits entaulaments amb la inscripció : AVE EVA, a banda i banda dels pilastres.

Tot seguit trobem una petita cornisa estreta del mateix portal i sobre d'aquesta, unes pilastres decorades amb motius florals, les quals portes adossades a la part exterior unes carteles de grans volutes, acabant el conjunt amb una segona cornisa en forma d'atac paral·lel a la rosassa i al mateix temps, a l'arc del portal.

Pel que fa a la decoració en l'esgrafiats, hi trobem tots els elements característics del Barroc. Als voltants de la rosassa trobem un veritable estel de *puttis*, que guarden i custodien l'entrada de llum a la nau central, a través de la llum celestial.

Entre la rosassa i l'arcada de pedra hi podem veure el veritable fris de la façana, en aquest fris llegim que el temple fou dedicat a l'Assumpta, les inicials de la qual trobem envoltades per fulles d'acant enmig d'un conjunt de flors i estels, com a símbol de puresa i poder sobre l'univers. Als laterals veiem dues figures assegudes sustenten l'orla amb una mà i amb l'altre sengles i cistells de flors i elements vegetals.

Pel que fa a les columnes salomòniques també es troben decorades amb flors que giren de manera helicoïdal per tot el fust de les columnes, i per a donar més relleu a aquestes, als costats exteriors hi trobem de nou diferents fulles d'acant.

Abans de la restauració, sobre la rosassa més petita situada a les golfes del temple, es podia veure la representació de l'hòstia sagrada, que amb la restauració va desaparèixer.

Dades històriques:

La façana fou decorada amb els esgrafiats l'any 1948, després de que el temple hagués sofert els atacs de la Guerra Civil Espanyola. La reforma va anar a càrrec de l'arquitecte Isidre Puig i Boada, seguint l'antic dibuix dels primerencs esgrafiats del segle XVIII.

Accés: Edifici amb un accés fàcil ja que es troba al centre històric de la ciutat.

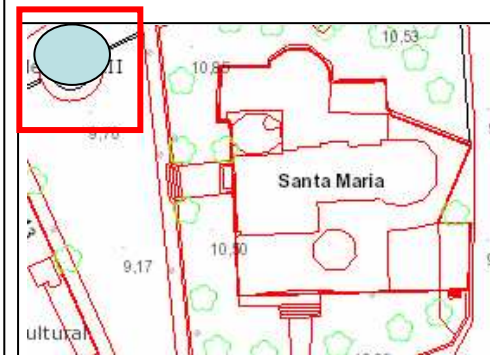
Condició Actual: Tant l'interior com l'exterior del temple es troben en un bon estat de conservació ja que l'any 1986 va ser restaurada.

FITXA 5

Creu de terme moderna.

Tipologia: Element aïllat.

Època: Basament i una part del fust original són del segle XV-XVI. La resta del fust i la creu són de l'any 1948, segons un disseny de l'arquitecte Isidre Puig i Boada. La creu fou beneïda el 29 d'agost de 1949.

Descripció:

Un basament de pedra sobre tres esgraons de forma estrellada de vuit arestes, sustenta el fust de pedra de secció vuitavada format per tres cossos de diferents mesures. Un primer cos d'un metre, un segon cos de 0,74 m i un tercer i darrer de 0,82 m, amb un diàmetre de 30 cm.

Les diferents parts del fust unides per un anellat de ferro forjat de 40 mm d'alçada per 7 mm d'amplada.

Una creu de terme senzilla de ferro forjat sense accessoris el corona.

Dades històriques:

Aquesta creu de terme moderna substitueix una antiga creu de terme que fou malmesa durant la Guerra Civil (1936-1939). L'estil d'aquesta creu era de gòtic flamíger. Estava situada en un cantó de l'església parroquial de Santa Maria, a prop de la porta i de les escales de la façana dedicada a Sant Joan Baptista.

Alguns elements d'aquesta creu (el basament i part del fust) es van fer servir per a bastir la nova creu de terme consagrada l'any 1949.

Isidre Puig i Boada va ser l'encarregat del disseny de la nova creu, un projecte aprovat al ple municipal del dos d'abril de l'any 1948:

(...) proyecto de reparación del sector de la Iglesia y las calles adyacentes de esta localidad que fue encargado al arquitecto D. Isidro Puig i Boada, comprendiendo reconstrucción de la balaustrada de la plaza, colocación de los bordillos que faltan en sus alrededores, plantación de árboles desaparecidos y ornato general de el Templo Parroquial, en relación con el buen aspecto que quiere darse a la entrada de la localidad por aquella parte, a fin de darle un tono armónico según la aspiración del Ayuntamiento, plasmada en el citado proyecto, ya que se emplazaría la Cruz de Termino antigua, que se hallaba en la estrecha calle Iglesia, en el centro de la calle frente a la fachada principal del repetido templo, en substitución a la antiestética farola y jardín emplazado en aquel lugar, cuyos restos serian transformados para construir la Cruz de los Caídos que se instalaría según plano(...).

Cal destacar que aquestes obres van ser motivades, per una norma que va aparèixer al *Boletín Oficial del Estado*, (número 41, del dijous 4 de febrer de 1944) on l'orde tenia relació amb la restauració de les creus de terme i deia el següent: *ORDEN de 5 de febrero de 1944 por la que se dan normas para la reconstrucción de las Cruces de término.*

Una norma que neix motivada per : *la labor restauradora del patrimonio espiritual artístico y religioso que el Nuevo Estado viene realizando ha de alcanzar también a la reconstrucción de las Cruces de término, con que la piedad de otros tiempos esmaltó los caminos de España, y que la furia roja en gran parte destruyó.*

Així doncs, l'Estat creà una Junta Nacional presidit pel ministre de Justícia, que donà aportacions econòmiques (prèvia acceptació de projecte) per a la reconstrucció de les creus de terme destruïdes, o malmeses per tal de tornar a donar sentit i espiritualitat a les fites terminals.

Accés: Edifici amb un accés fàcil ja que es troba al centre històric de la ciutat.

Condició Actual: Tant l'interior com l'exterior del temple es troben en un bon estat de conservació ja que l'any 1996 va ser restaurada.

Imatge de l'antiga Creu de terme d'estil Gòtic flamíger situada al Carrer Església de Pineda de Mar-

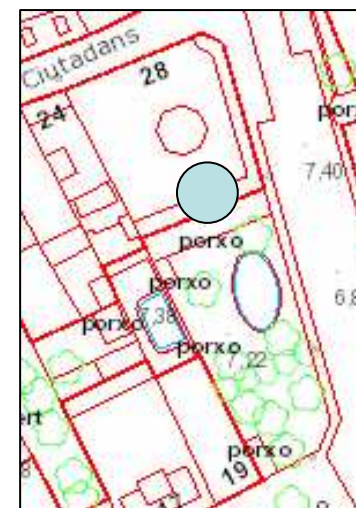
Imatge: Fons Salvany, 1912.

FITXA 6

Conjunt de cases del carrer Ciutadans.

Tipologia: Edificis residencials.

Època: Casa número 26 amb obertures de la façana reformada als anys 60' amb una estructura de la vivenda original del segle XVII. Casa del número 28 afegida als anys 80' seguint l'estil de la casa número 26 amb afegits d'altres cases a la façana. BCIL (22/07/1992).

Descripció:

Conjunt de dues cases unides als anys vuitanta del segle XX, formant un sol gran casal de planta baixa més dos pisos, amb porta adovellada i finestres amb llindes de pedra decorades d'estil gòtic. Les obertures de la casa número 24, que fa cantonada, podem afirmar que són originals de l'època, mentre que les obertures de la façana del carrer Ciutadans (antiga casa número 28), són afegits posteriors d'altres cases o de nova factura seguint l'esquema de la casa número 26, per tal de no diferenciar l'ampliació de la vivenda.

Cal destacar també el treball en ferro forjat a les finestres, amb diferents simbologies d'animals i creus de protecció símbol de protecció per als habitants de la llar.

Dades històriques:

Si ens remetem als expedients d'obres de la casa, podem observar que el vint-i-cinc de setembre de l'any 1967, s'aprova la modificació de les obertures de la façana de la casa situada al número 24 del carrer Ciutadans, per part de la propietària de la casa la Sra. Núria Serra Roig. En l'alçat de la casa que veiem al projecte, podem observar que la propietària vol transformar la casa, o més ben dit, la façana de la casa, en un casal gòtic seguint alguns dels exemples que es poden trobar al Carrer Major de la vila. Així doncs, decideix adovellar la porta d'entrada que ja era d'arc de mig punt, i adovellar de la mateixa manera amb pedra totes les finestres de la façana, afegint-hi també reixat de ferro forjat. Observant el croquis podem intuir que la llinda de pedra amb motllura de la finestra en arc de mig punt de la primera planta ja era original de la vivenda i segurament no va patir cap modificació.

El disset de gener de l'any 1978, veiem un segon expedient d'obres, la Sra. Núria Roig, demana a l'ajuntament la llicència d'obres per ampliar mitjançant un annex la seva vivenda. Aquest annex està format per una antiga vivenda entremitgeres (número 28 del carrer Ciutadans), de deu metres, el qual la planta baixa s'utilitzaria com ampliació de la vivenda; serveis, cuina i menjador, i la primera planta com a golfes. Pel que fa a la façana es segueix l'esquema de la vivenda original, així doncs les obertures es modifiquen per a assimilar-se a la vivenda original, per així formar tot un conjunt homogeni, i no s'aprecii l'edifici annexat.

Accés: Edifici amb un accés fàcil ja que es troba al centre històric de la ciutat.

Condició Actual: Tant l'interior com l'exterior de les cases es troben en un bon estat de conservació.

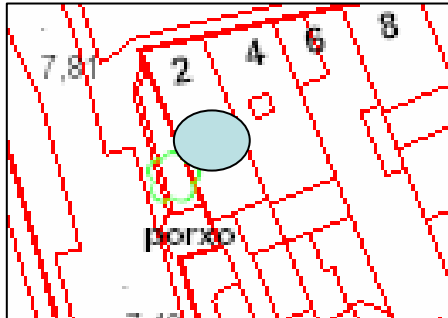
Vista de la façana de la casa del carrer Ciutadans número 28, abans de l'annexió a la casa número 26.

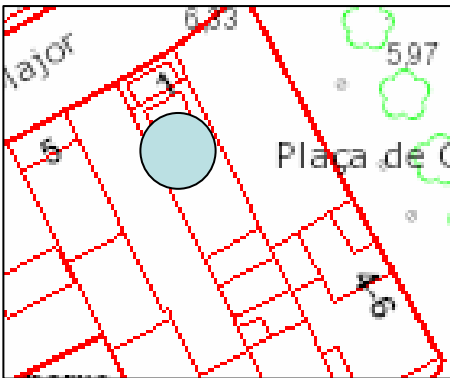
Imatge: Arxiu Municipal, 1970.

Vista de la façana de la casa del carrer Ciutadans número 26, un cop feta la modificació de les obertures l'any 1967.

Imatge: Arxiu Municipal, 1970.

<u>Passem per:</u>		
Casa de Can Ballester.		
<u>Tipologia</u> Habitatge. <u>Època:</u> Casa del segle XX amb afegits a la façana d'època gòtica.		
<u>Descripció:</u> Edifici de planta més pis, on cal destacar la façana lateral esquerra del carrer Església. En la façana podem veure una portada adovellada i una finestra gòtica al pis superior de doble obertura amb un fust llis, capitell i llinda de pedra decorada. A la part dreta veiem una àmplia entrada al jardí de la casa amb porta de forja i a banda i banda podem veure-hi dues rodes de molí. Segurament les dovelles de la porta, i part del finestral són afegits posteriors, i reaprofitats d'altres edificis de Pineda (Torre de Merola), o de la comarca. Cal destacar també el treball en ferro forjat amb formes geomètriques de la porta i la finestra. <u>Dades històriques:</u> Com a notícies històriques sabem que la casa era del Sr. Francesc Ballester i Durlan, i en un expedient d'obres del 3 de gener de 1964, podem veure que es reforma tota la nau que existia a la casa, modificant les obertures de la façana de migdia, per tal de fer una nova distribució de l'habitatge. Als plànols d'aquest projecte, podem veure que en l'alçat ja hi apareix la finestra gòtica tot i que no es veu de manera precisa, però s'intueix. Mentre que la porta que apareix als plànols es una porta normal, quadrada, sense arc de mig punt i sense dovelles, per tant aquesta part de la façana va ser un afegit posterior, segurament per a no trencar amb l'harmonia de la façana i seguir amb l'estil gòtic de la finestra. Pel que fa al porta d'entrada del jardí, veiem que és una construcció del 1979 on es construeix la paret per alinear la façana de la casa al carrer de l'església. Veiem doncs que el carrer Església, és en aquests moments quan s'amplia en amplada fins arribar als deu metres.		
<u>Accés:</u> Fàcil ja que es troba a prop del casc antic de la vila. <u>Condició Actual:</u> L'edifici i en concret la finestra, es troben en un bon estat de conservació		

<u>FITXA 7</u>		
Casa de Can Benet.		
<u>Tipologia</u> Habitatge.(BCIL: 22/07/1992) <u>Època:</u> Casa del segle XIV, época gòtica.		
<u>Descripció:</u> Edifici de planta més pis. De la façana cal destacar la porta adovellada (21 dovelles), i la finestra gòtica de la planta primera. La finestra veiem que esta realitzada amb una llinda horitzontal decorada i arquejada amb decoració gòtica. El material utilitzat és la pedra. La llinda es troba esculpida amb diferents formes i figures geomètriques que evoca el món vegetal. De l'arc sorgeixen quatre grups de nervis , que finalitzen amb quatre caps de <i>puttis</i> . Els extrems inferiors de la llinda finalitzen o es rematen amb dos capitells, un a cada banda, decorat amb fulles d'acant. Tot i que l'interior ha estat reformat i adequat als nous serveis, ja que actualment la planta baixa hi trobem un local comercial; l'exterior de la casa es troba en un bon estat de conservació.		
<u>Dades històriques:</u> El primitiu nucli urbà de Pineda (conegut com la Pobla de Sa Buada) va començar a formar-se a partir del segle XIII al costat del camí Ral, a prop de l'església, configurant un petit agrupament corresponent als actuals carrers Major, Ciutadans, Sant Antoni i Plaça Catalunya. Tot plegat, una trentena de cases alienades formant un únic carrer a banda i banda de l'antiga Via Romana. Així doncs la casa de Ca l'Enric Benet, és un bon exemple d'aquestes cases que formaven aquest nucli primitiu, amb una arquitectura típica de casa fortalesa amb una sola obertura i de planta centralitzada.		
<u>Accés:</u> Fàcil ja que es troba a prop del casc antic de la vila. <u>Condició Actual:</u> L'edifici i en concret la finestra, es troben en un bon estat de conservació.		

<u>Passem per:</u>		
Casa de Can Barbeta		
<u>Tipologia:</u> Habitatge.(BCIL: 22/07/1992) <u>Època:</u> Casa del segle XIV i XV.		

<u>Descripció:</u>
Planta més pis i golfes o altell. Cal destacar les dues finestres del primer pis, d'estil gòtic amb llinda decorada on podem observar caps de querubins. Pel que fa a la finestra de la part dreta , es troba en un estat de conservació dolent. Les obertures de la planta baixa són de construcció posterior.
<u>Dades històriques:</u>
Habitatge de titularitat privada situat al <i>Cami Ral</i> (actual carrer Major), nucli originari de la petita població al segle XII, conegut com a Sa Boada. L'any 1956 es demana la llicència d'obres per a transformar una porta en una finestra en la façana de la casa. L'any 1965, es demanen permisos d'obres per a modificar les obertures de la façana eliminant d'aquesta manera les motllures i dintells gòtics. La resposta per part de l'arquitecte municipal va ser: <i>Considerando que esta fachada reúne características artísticas de carácter local, se estima oportuno que en caso de desmontarse deberá ser reconstruida en otro lugar visible del término municipal de Pineda, sin perjuicio de los Servicios Técnicos de la Diputación.</i> La resposta per part del <i>Servicio de Catalogación i Conservación de Monumentos de la Excm. Diputación Provincial de Barcelona</i> el 23 de maig de 1971 on es diu: <i>(...) Estimo oportuno que necesariamente deben respetarse en su lugar todos los elementos en ella existentes, que reúnan un indiscutible valor histórico y artístico.(...) Creemos oportuno que debería reformarse la fachada, particularmente en balcón, bajo una orientación encauzada a conservar el carácter de la época de origen y en vista a una mayor valoración de los ventanales de los pisos superiores.</i>

Per la seva banda, el 29 d'abril de 1971, Alberto Marqués Gassol, arquitecte i tècnic d'urbanisme es dirigeix a l'alcalde de Pineda de Mar, en relació a la demolició de Can Barbeta i diu el següent:

(...) La defensa y protección del Patrimonio Artístico Nacional recae según Legislación Vigente en el Ministerio de Educación y Ciencia, Dirección General de Bellas Artes y la vigilancia de su cumplimiento en los Ayuntamientos y Diputaciones. En cuanto a la administración municipal la Ley de 13 de mayo de 1933, asignaba a los Ayuntamientos la obligación de velar por la perfecta, conservación de la riqueza histórico-artística existentes en su término, municipal y denunciar al Servicio de Defensa del Patrimonio artístico Nacional los peligros que corran los edificios artísticos por derrumbamiento, deterioro o venta. Así mismo y según el reglamento de las Corporaciones Locales, son atribuciones del Alcalde velar por los edificios de carácter artístico o monumental que existan el término municipal.

Accés: Fàcil ja que es troba a prop del casc antic de la vila.

Condició Actual: L'edifici es troba en un estat de conservació dolent i caldria una intervenció per a restaurar l'interior la façana i les finestres gòtiques.

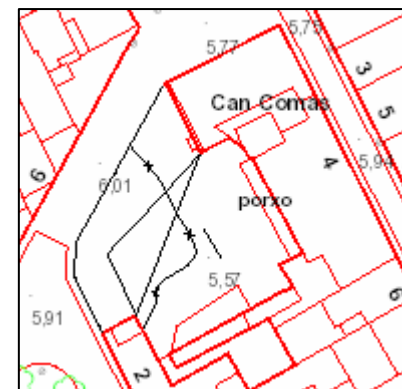
<u>FITXA 8</u>			
Creu de terme de Can Quintana.			
<u>Tipologia:</u> Element aïllat. Creu de terme.			
<u>Època:</u> segles XIV-XV			
<u>Descripció:</u> Creu de terme gòtica de pedra de Girona. Consta d'un basament de pedra format per un únic graó de 0,25 m de forma vuitavada que sustenta el fust que és un pilar de pedra també de secció vuitavada. Una armadura metàl·lica subjecta el fust a causa de les esquerdes que el pas del temps han causat al fust, i que per tant perilla la seva integritat. El braç de la creu que mira a migdia hi podem veure un Calvari acompanyat de Sant Joan Evangelista a la dreta i Maria a l'esquerra. A l'altre braç, orientat al nord, i que no podem veure ja que es troba a l'interior del pati de la casa, i és propietat privada, trobem a la Verge al centre amb el Nen, i als extrems dels dos braços de la Creu, querubins músics, acompanyen a la Verge. El basament de la creu, entre el fust i la creu, podem observar vuit petites fornícules de 0.34 m d'alçada i 0,40 m d'amplada amb imatges de sants al seu interior com Sant Pere, Sant Sebastià, Santa Eulàlia....			
<u>Dades històriques:</u> Les creus de Terme són creus monumentals de pedra situades a la vora dels camins amb la funció de delimitar el territori i atorgar-li alhora una certa protecció espiritual. Generalment consisteixen en una columneta que s'alça sobre un basament graonat, coronada per un nus o llanterna que sosté una creu de pedra esculpida. A Pineda hi ha dues creus de terme, malgrat que una d'elles només conserva el basament i fust originals. La creu situada al pati de Can Quintana, al carrer Major, es conserva gairebé intacte mercès al fet que la família Quintana va amagar-la i restaurar-la un cop finalitzada la Guerra. És una obra gòtica del segle XIV, de molt bona factura.			
<u>Accés:</u> Bó, ja que es troba al bell mig del cas antic de Pineda de Mar. Tot i que es troba en l'interior d'una finca privada.			
<u>Condició Actual:</u> Bona			

FITXA 9

Masia de Can Comas.

Tipologia: Habitatge, d'actual ús públic.

Època: Masia de mitjans del segle XVII. BCIL (22/07/1992).

Descripció:

De l'antiga masia només en resta l'aspecte exterior, ja que l'interior ha estat reformat per tal d'ajustar-lo a les necessitats del centre cultural.

Per tot el perímetre de l'edifici a les façanes podem veure el poema visual creat per Mariscal (2006), i que és el gran atractiu de l'edifici.

Masia de planta baixa, dos pisos i golfes. La teulada és a dues aigües. Conserva en molt bon estat la portalada adovellada format per dinou dovelles. De la mateixa manera les finestres, originals son rectangulars i amb llinda de pedra recte amb motllures. A excepció de la finestra de a sobre de la porta d'entrada, totes les finestres presenten balcó.

Dades històriques:

Si ens fixem en els expedients d'obres de la masia, podem observar que en un expedient del 27 d'abril de l'any 1965, el veí de Pineda Francesc Ballester (alcalde de Pineda, durant els anys 1964 i 1965), es dirigeix a Josep Comas on diu:

"Me permito dirigirle estas lineas para manifestarle que , cambiando impresiones con mis compañeros del Consistorio y técnicos municipales, consideramos que seria muy grato completar el mejoramiento de la Plaza de Cataluña con algunos detalles que faltan en la fachada del edificio propiedad de usted tan señorial y típico (referint-se a la masia).

Concretamente creemos que podria resumirse en colocar una imagen en la hornacina de angulo entre la Plaza y la calle Generalísimo Francisco Franco y situar unas farolas de hierro forjado en los lados de la puerta principal. Como comprenderá, esto mejoraría la personalidad y categoría del edificio i constituiria, además una nota de detalle para en conjunto de la plaza, ahora que la Casa Ayuntamiento dispone también de una mejoras de importancia. No dudo del buen gusto demostrado por usted para apreciar lo acertado de tal sugerencia y espero corresponda a nuestros esfuerzos para embellecer la villa, en mejora de su prestigio".

L'any 1996, l'ajuntament de la vila, adquireix l'edifici, i comencen a projectar el que serà el nou centre cultura, que s'inaugurarà l'any 2006. Actualment l'edifici també acull la col·lecció permanent i la fundació d'art gràfic J. Tharrats.

Accés: Fàcil ja que es troba a prop del casc antic de la vila.

Condició Actual: L'edifici es troba en un bon estat de conservació.

FITXA 10

Ajuntament de Pineda de Mar

Tipologia: Arquitectura civil. Ús públic.

Època: 1922. Noucentisme.

Autor: Isidre Puig i Boada.

Descripció:

Obra de l'arquitecte barceloní Isidre Puig i Boada. Edifici construït entre 1914 i 1917 amb línies senzilles sense cap tipus de pretensions. Presenta una façana neta i clara sense cap tipus d'ornamentació. Cal destacar el porxo amb columnes d'estil dòric i una triple arcada que dona accés a l'edifici.

A la planta primera trobem una balconada molt sòbria de línies rectes amb una barana de ferro forjat que només té com a elements decoratius les cantonades i la part central.

Dues finestres amb arcs de mig punt i l'escut de la vila al bell mig de les dues obertures presideix el balcó. A sota de la cornisa hi trobem un gran rellotge circular.

Dades històriques:

Les lluites pera aconseguir uns edificis dignes per acollir els escolars fou un dels aspectes més recollits en les actes municipals.

Si ens remetem a les dades de manera cronològica, podem veure que ja el 15 de juny de 1867 la *Junta d'Ensenyament* accepta que l'antic hostal, situat on avui dia trobem l'edifici de l'ajuntament, passi a ser propietat de l'ajuntament del poble amb la finalitat que s'hi instal·li l'escola elemental. L'adaptació de l'hostal en escola municipal era una solució provisional, però aquesta provisionalitat es convertí en definitiva. Onze anys després es denuncia l'estat de precarietat en el qual es trobava l'ensenyament públic a la vila.

Així doncs en el ple municipal del 22 d'abril de 1867 es va acordar procedir a la instrucció de l'oportú expedient per a la reconstrucció de l'escola per a nens i nenes.

Un any després, l'any 1868, a aquell projecte inicial s'hi afegí també la construcció d'un nou edifici per a l'ajuntament. Es va demanar ajuda econòmica a la Diputació.

L'any 1880, l'arquitecte de la Diputació, Romà Prats Montells, enllesteix el projecte conjunt de construcció dels edificis per l'ajuntament i per l'escola. Es demana el cinquanta per cent del pressupost a la Diputació, però aquesta denegà el projecte per a ubicar-hi no tan sols les escoles sinó també l'ajuntament que no es competència seva.

Per tant el projecte s'havia de refer, i passaren deu anys, on es tornà a insistir en el mal estat de l'edifici provisional de les escoles , fins l'any 1912 van seguir les escoles a l'antic hostal.

Així doncs, l'any 1907, l'Ajuntament de Pineda encarregà el projecte i els plànols del que hauria de ser el nou i esperat edifici de les escoles i de la casa de la vila a l'arquitecte Ignasi Mas. L'ajuntament adquirí un terreny al carrer Ciutadans per juntament amb els terrenys de l'hostal aixecar el nou complex. Aquell mateix any es presenta el projecte encarregat, que serà el que amb algunes modificacions s'executarà. Eliminant tota l'ornamentació Modernista de la zona de l'entaulament i porxada central.

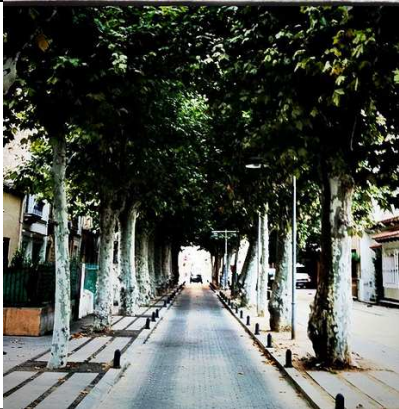
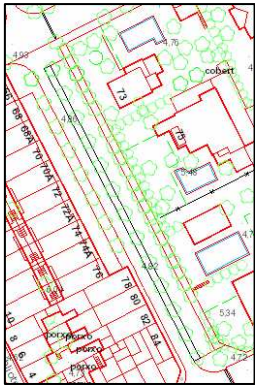
El projecte es tornà a finalitzar fins que l'arribada a Pineda del fill, de l'indià Manuel Llorens Carreras, procedent de l'Argentina , que quedà astorat de la situació lamentable de les escoles municipals. Així doncs, decideix per compte propi fer Buenos Aires, entre els pinedencs establerts allà, una col·lecta per tal de recollir fons que servissin per a la construcció de les escoles. L'any 1910, amb els diners aconseguits es van iniciar d'una manera definitiva la construcció de les escoles. L'ajuntament destinà aquests diners recollits per a la construcció de les escoles de nenes. Llorens fill fou anomenat fill adoptiu de la vila.

Finalment, el 29 d'agost de 1912 s'inaugurà definitivament un segon edifici, l'escola de nens i amb aquest tot el complex escolar de la vila.

Amb aquesta inauguració es posava fi a una aventura que havia durat més de trenta anys.

Accés: Fàcil ja que es troba al bell mig del casc antic de la vila.

Condició Actual: L'edifici es troba en un bon estat de conservació

<u>Passem per:</u>		
Carrer del Mar.		
<u>Tipologia:</u> Via pública. <u>Època:</u> segle XV-XX.		
<i>Descripció:</i> Carrer emblemàtic de Pineda que connecta el passeig marítim amb el centre de la vila a través d'una via recte envoltada d'arbres plataners que ornamenten i aporten ombra durant els mesos d'estiu a passejants i veïns. <i>Dades històriques:</i> El 6 de juliol de l'any 1499, els senyors del terme de Montpalau, Federic Enríquez i Anna de Cabrera, vescomtes de Cabrera, que són a Pineda, compren a Antoni Torroela, mercader; Joan Cànoves, i Joan Serra del Pla, tots veïns de Pineda, una franja de terra de 3.084 metres, que anava des de la <i>Pobla de Sa Boada</i> (antic nom de la vila de Pineda) fins a la platja. Els vescomtes en pagaren vint-i-set lliures en moneda barcelonesa davant Bernat Torroella. D'aquesta franja de terra, els vescomtes de Cabrera en fan un camí, i tres dies més tard, el venen pel mateix preu que els havia costat a la universitat de Pineda, representada pel notari Marc Coll. Per a circular pel camí es concretà tota una normativa d'ús tant per al trànsit de mercaderies com per al de persones que incloïa el pagament d'una taxa per a <i>“les persones de la Pobla de Calella, la vall de Capaspre i la vall de Santa Susanna que no han pagat per a l'adquisició del camí”</i>. El vial, que convergia amb el camí Ral a través de la Plaça Catalunya, va afavorir un canvi en la imatge urbanística de Pineda, ja que d'una estructura lineal es passà a una estructura en forma de T. La seva obertura va tenir efectes saludables en l'ordre social i comercial, però és més tardana la seva urbanització a causa de la por als atacs pirates, és per aquest motiu, doncs, que durant molt de temps les vores del vial van restar sense edificar i la població seguia limitada seguint el camí Ral. Trobem un episodi important per al carrer del Mar a finals del segle XIX i inicis del XX, quan molta de la burgesia barcelonina decideix establir les seves segones residències a la vila, i concretament al Carrer del Mar per la seva proximitat del nucli urbà i la platja. Per tant encara avui dia trobem exemples de cases d'estiueig senyorial, les quals durant els mesos d'estiu eren ocupades per la burgesia catalana per a gaudir del període estival.		

Accés: Bo, ja que es troba al bell mig del cas antic de Pineda de Mar.

Condició Actual: Bona.

Façana modernista de la casa del carrer del Mar, número 62. (Primera meitat del segle XX)

Façana noucentista d'una casa del carrer del Mar. (Segona meitat del segle XX).

FITXA 11

Can Coronel o Can Tubella.

Tipologia: Habitatge.

Època: Casa datada de mitjans de segle XIX.
Estil Neoclàssic.

Descripció:

Gran casal construït segurament a mitjans del segle XIX, d'estil classicista on es combina la pedra i l'arrebossat en les obertures i la terracota en la decoració de la façana, balustrades, balcó i terrat. Les obertures de la façana queden situades d'una manera simètrica a la planta, pis i golfes.

Pel que fa a l'estil d'aquest edifici, correspon més aviat a d'altres zones del país com és el Tarragonès, el Penedès i la Barcelona nord. Ja que és un estil utilitzat en les finques vinícoles.

Així doncs, en el cas de Pineda de Mar, Can Tubella degué ser construïda de nova planta per un *indiano*, prenent com a model de referència les línies classicistes de les grans finques vitícoles del darrer terç del segle XIX.

Dades històriques:

Durant la segona meitat del segle XIX i els primers anys del segle XX, Pineda de Mar és encara una població petita que tot just arriba als 2.000 habitants i que s'estructura de manera longitudinal al llarg dels carrers Major, Ciutadans, Sant Antoni, amb alguns eixos transversals com el carrer del Mar, que a poc a poc avancen en direcció al mar fins a enllaçar amb el petit nucli poblat pels pescadors situat al primera línia de la platja. A partir dels darrers anys del segle XVIII algunes cases antigues del nucli antic són substituïdes per a nous edificis de planta baixa i dos pisos, caracteritzats per les seves façanes simètriques amb balconades i finestrals de llindes rectes i amb una decoració força austera.

Però serà al primer eixample urbà on podem admirar les mostres més reeixides de l'arquitectura sorgida en aquells anys. I és que al carrer del Mar i voltants, trobem diversos habitatges d'estiueig on la burgesia sobretot barcelonina establien les seves segones residències on passaven les temporades d'estiu, gaudint del clima i les platges de la vila.

Accés: Fàcil ja que es troba al bell mig del casc antic de la vila.

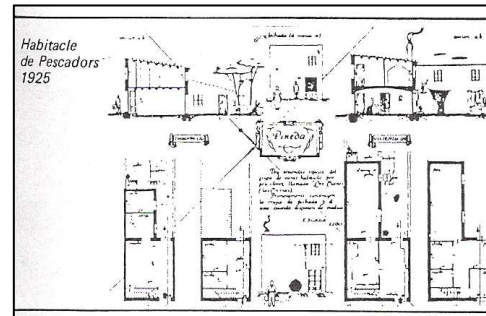
Condició Actual: L'edifici es troba en un bon estat de conservació.

Passem per:

Cuines de pescadors.

Tipologia: Habitatges

Època: Mitjans del segle XX

Descripció:

Habitatges de petites dimensions (7 metres de façana) formades per una planta baixa on trobem una entrada, el menjador i una cuina. Les tres parts eren una sola estança sense cap separació. Una escala ens condueix a la segona planta on trobem una habitació, compartimentada en dues que acollia als pescadors un cop acabada la jornada laboral.

A la part del darrera de la casa, trobem un petit pati amb un hort on les famílies podien cultivar les seves pròpies fruites i verdures i on arreglaven les xarxes per a sortir a la mar el dia següent.

Dades històriques:

Les “Cuines” del carrer del Mar eren els habitatges dels pescadors de Pineda de Mar. Aquests estaven situats entre l'inici del carrer del Mar i el Raval de Mar (actual carrer Ignasi Iglesias).

El petit nucli de pescadors a Pineda sorgí un cop acabada les incursions dels pirates a finals del segle XVIII. Reben el nom de cuines, pel fet que l'estança única i principal de la casa era la cuina. Eren cases sense cap pretensió ornamental, senzilles, pràctiques i molt aprofitables.

A mesura que el temps anà passant i les possibilitats familiars milloraren, la pesca anà perdent rellevància i les “cuines” patiren les conseqüències, i van quedar ampliades i modificades perdent el seu aspecte original. Avui dia encara podem observar dues o tres cuines que conserven la seva aparença tradicional.

Accés: Bó, ja que es troba al bell mig del cas antic de Pineda de Mar.

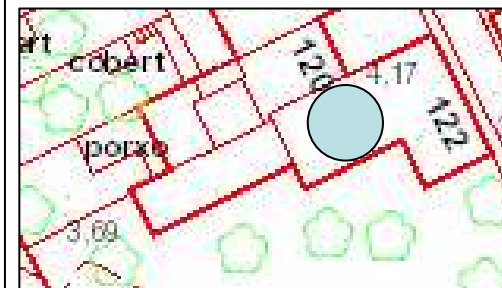
Condició Actual: Façana en bon estat de conservació.

FITXA 12.

Casa de pescadors.

Tipologia: Habitatge.

Època: Casa del segle XIX. (BCIL: 22/07/1992)

Descripció:

Gran casa a la part baixa del carrer del Mar, al costat de la Plaça de Sant Pere, al centre de l'antic barri pescador conegut com a Raval de Mar.

Construïda a mitjans del segle XIX, està formada a partir d'una planta baixa i dos pisos. Degué tenir una certa importància entre el barri de pescadors per les seves dimensions.

Cal destacar els grans finestrals de la primera planta i el gran rellotge de sol situat a la façana de Llevant.

Dades històriques:

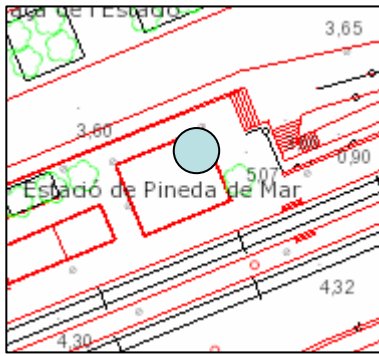
Casa situada a la part més litoral del Raval de Mar. La pesca era la segona activitat econòmica més important de la vila, després de l'agricultura.

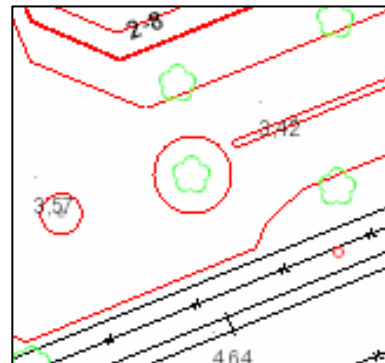
Sabem pel cronista Francisco de Zamora, que al seu diari nombra a cent homes pescadors a finals del segle XVIII. Pel que fa a les drassanes de Pineda podem parlar de la construcció de cinc naus, un petit nombre si comparem amb les trenta-cinc naus construïdes a la població veïna de Calella o a les cent-deu de Lloret de Mar.

El nombre de pescadors va anar creixent fins a la meitat del segle XX. Tota aquesta població de pescadors residien al Raval de Mar, i segons la memòria històrica de la població local pels carrers del barri passaven les dones dels pescadors, amb els carretons plens de peix i cridant "*Dones de peix*", per a vendre'l.

Accés: Bó.

Condició Actual: Façana en bon estat de conservació.

<u>Passem per:</u>		
Estació de ferrocarril.		
<u>Tipologia:</u> Arquitectura civil. <u>Època:</u> 1860-1870.		
<u>Descripció:</u> Edifici que ha patit poques modificacions respecte a l'edifici originari de la segona meitat del segle XIX. Esta format per dues plantes i la tipologia és la mateixa de moltes altres estacions de ferrocarril del nostre país. <u>Dades històriques:</u> L'estació de ferrocarril de Pineda de Mar es troba a 6,3 metres sobre el nivell del mar, i és pràcticament la mateixa que es construí originàriament. Va ser restaurada l'any 1873 després de l'incendi que patí durant la Guerra Carlina. Els serveis, l'andana central i l'andana de càrregues no es van afegir fins als anys 20' del segle XX. Als anys seixanta es van fer algunes reformes, com ara l'obertura d'una porta d'entrada al despatx del cap d'estació al costat del vestíbul. És rellevant el paper que ha tingut l'arribada del ferrocarril a Pineda pel seu desenvolupament econòmic, primerament per l'arribada de mercaderies, que va fer expandir un mercat agrícola a Pineda i després amb l'arribada del turisme. També cal destacar la millora en la comunicació de la vila amb dues capitals com són Barcelona i Girona.		
<u>Accés:</u> Bó, ja que recentment ha estat restaurada. <u>Condició Actual:</u> Façana i interior en bon estat de conservació.		

<u>FITXA 13</u>			
<u>L'Arbre Verd.</u>			
<u>Tipologia:</u> Element aïllat. Arbre			
<u>Època:</u> finals del segle XIX.			
			
<u>Descripció:</u>			
<i>Bella ombra</i> (Phytolacca dioica) és una espècie d'arbre. En realitat es tracta d'una espècie herbàcia molt gran. A Amèrica del Sud se'l coneix amb el nom de guaraní <i>d'ombú</i> que significa "ombra". Tipologia originària de la Pampa d'Amèrica del Sud i actualment és difícil trobar-ne de silvestres. Pot arribar a fer de 12 a 18 metres d'alçada. Les arrels sempre solen ser visibles i es caracteritza per tenir una fusta esponjosa i tova. Les fulles són el·líptiques i poden arribar a fer 20 cm de llarg, les flors són blanques i la fruita que proporciona rep el nom de <i>baia</i> i són d'un color vermell intens.			
<u>Dades històriques:</u>			
<i>L'Arbre Verd</i>, va ser portat d'Amèrica concretament d'Argentina a finals del segle XIX. Els encarregats de portar aquest arbre a la vila van ser en Joan Llorens i Horta i en J. Antich. Aquests dos senyors eren <i>indians</i> enriquits que vingueren a Pineda a visitar a la seva família i van portar l'arbre que el plantaren al costat del Mar Mediterràni, avui dia Passeig Marítim de Pineda de Mar. Fa més de cent-quaranta anys que l'arbre va ser plantat i fins a dia d'avui conserva l'esplendor d'un arbre centenari que ha esdevingut digne per a representar a les diferents generacions de <i>pinedencs</i> i <i>pinedenques</i>. <i>L'Arbre Verd</i>, per tant, és un símbol de la vila, que ha estat testimoni inamobile de la història de la ciutat i dels seus habitants.			
<u>Accés:</u> Bó.			
<u>Condició Actual:</u> Bó, l'arbre no pateix cap malaltia.			

FITXA 14.

Biblioteca Serra i Moret.

Tipologia: Arquitectura civil.

Època: 1917 – 1922.

Autor: Lluís Planas i Calvet.

Descripció:

La biblioteca de Pineda de Mar ocupa un edifici petit construït de nova planta per aquest fi, amb una ampliació feta entre 1981 i 1982.

Inicialment era una construcció de planta única quadrada que constava d'un vestíbul, una sala de lectures, un despatx i el servei, amb un total d'ocupació de planta de 157m².

La façana principal és perfectament simètrica. Està composta de tres llenços verticals emmarcats per quatre pilastres encoixinades coronades amb un capitell d'estil jònic. Els llenços laterals són gairebé cecs, amb un petit ull de bou el·lipsoïdal vertical amb motllures decoratives. Al cos central hi trobem la porta d'accés a l'edifici. Un gran arc de punt rodó, amb clau ressaltada recolzen sobre unes cornises emmotllurades que reposen sobre dues pilastres i dues columnes jòniques exemptes amb base i capitell.

Per sobre dels tres cossos o llenços corre una cornisa i un fris decorat que fa la funció d'entaulament continu, el cos central es troba coronat per un frontó de timpà lliu. Els cossos laterals es coronen amb una acroteri en forma de balustrada que recorre tot el perímetre de l'edifici.

Pel que fa a les façanes laterals hi veiem tres finestres de proporcions notable amb ampli volat.

L'edifici original es trobava aïllat al bell mig d'un petit jardí. L'ampliació del 1980-1982 va desfigurar l'encís del conjunt arquitectònic original.

Un nou cos d'edificació en forma d' "L" envolta la planta primitiva, per dos dels seus costats, ocupant l'espai inicialment enjardinat fins a tocar la mitgera dels veïns. Aquest cos d'edificació moderna consta d'un vestíbul, una sala de conferència (avui dia transformat en la zona infantil), una sala de lectura i altres dependències de serveis.

Dades històriques:

Un dels equipaments culturals més importants de la població ha estat la Biblioteca Popular (la setena més antiga de Catalunya), construïda en època de la Mancomunitat de Catalunya.

L'anhel que Pineda pogués gaudir d'una biblioteca partí de l'escriptora i folklorista Sara Llorens, que suggerí al seu espòs, Manuel Serra i Moret, aleshores alcalde de la vila, la necessitat de disposar d'un centre de lectura. La proposta fou ben acollida pel consistori i el 19 d'agost de 1916 acordà per unanimitat sol·licitar la construcció d'una biblioteca de tercer grau acollint-se a les bases publicades per la Mancomunitat de Catalunya. L'Ajuntament de Pineda es comprometé a aportar el terreny necessari per a la construcció de l'edifici i assumir les despeses de subministrament elèctric, aigua potable, així com una contribució, així com una contribució anual al 15% de l'import que aportés la Mancomunitat.

L'Ajuntament hagué de cercar els terrenys per a la construcció de l'edifici, la qual cosa va ser possible gracies a les aportacions dels habitants de la vila que col·laboraren en la compra del terreny.

El 29 d'octubre de 1917 s'havia posat la primera pedra coincidint amb la inauguració de la reforma de la Casa de la Vila, a l'acte hi assistí el president en funcions de la Mancomunitat el senyor Eugeni d'Ors.

Un cop superats nombrosos esculls amb l'empresa constructora, el 25 de juny de 1922, coincidint amb la Festa petita de la localitat, s'inaugurà la Biblioteca Popular, que fou dotada inicialment amb un fons de 1947 volums. L'acte fou presidit per Romà Sol, conseller de Cultura de la Mancomunitat i comptà amb un gran nombre de pinedencs. El president de la Mancomunitat, Josep Puig i Cadafalch, que no pogué assistir a l'acte inaugural, visità la nova biblioteca el 29 de setembre de 1922 per a comprovar personalment l'estat del nou equipament cultural.

Des de l'any 1892 la biblioteca porta el nom del que fou alcalde de Pineda i il·lustre polític català, Manuel Serra i Moret.

Autor:

Lluís Planas i Calvet. (Barcelona 1879- Barcelona, 1954). Arquitecte titulat 1906. Treballà durant diversos anys al despatx de l'arquitecte J. Puig i Cadafalch. De la seva primera obra cal destacar la casa Santamaria (1908) i la casa Pujadas (1909) , a la Garriga, obres que recorden el Voyage de la casa Bedford Park. El 1913 reformà l'interior de la Universitat Industrial de Barcelona. Presentat el concurs de biblioteques populars impulsades per la Mancomunitat de Catalunya, li van ser encarregades les biblioteques de Valls (la primera de Catalunya 1918), Olot, Sallent, el Vendrell, Canet de Mar i Pineda de Mar, entre d'altres. Totes aquestes biblioteques segueixen l'estètica noucentista en què es pot incloure la resta de la seva obra.

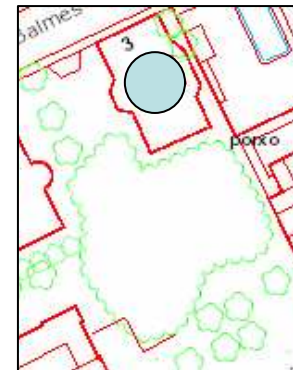
Accés: Bo, ja que es troba al centre de la ciutat.

Condició Actual: L'edifici es troba en un bon estat de conservació, tant l'interior com l'exterior.

Passem per:**Casa del Doctor Bertomeu.**

Tipologia: Edifici residencial.

Època: 1911-1929.

Descripció:

Casal residencial amb jardí caracteritzat per la combinació de l'arrebossat llis i el maó vist, present a la cornisa i a l'emmarcament poligonal de les obertures, la qual cosa li proporciona un aire que ens podria recordar a l'arquitectura modernista. A la part posterior de la cas, podem observar una *torratxa* o torre que fa la funció de mirador.

Dades històriques:

Josep Bertomeu i Font (Sabadell 1874-Pineda de Mar 1935) es va llicenciar en medicina a l'universitat de Barcelona l'any 1896

L'any 1898, poc després de finalitzar el servei militar es va establir a Pineda, on va conèixer a Carme Garriga, amb la qual es casà l'any 1900. el 16 de setembre del mateix any l'ajuntament de la vila l'anomenà metge municipal.

Des de la seva arribada a Pineda, Bertomeu va freqüentar els ambients catalanistes. El mes de desembre de 1907 va ser escollit vicepresident del Centre Nacionalista de Pineda de Mar, que pocs anys abans s'havia adherit a la Unió Catalanista.

Josep Bertomeu va exercir com a metge de capçalera de Pineda i inspector municipal de sanitat fins pocs anys abans de morir, tot i que des del mes de gener de 1927 patia una malaltia que li impedia poder visitar els malalts fora de la seva consulta.

Accés: Bo.

Condició Actual: Façana i interior en bon estat de conservació.

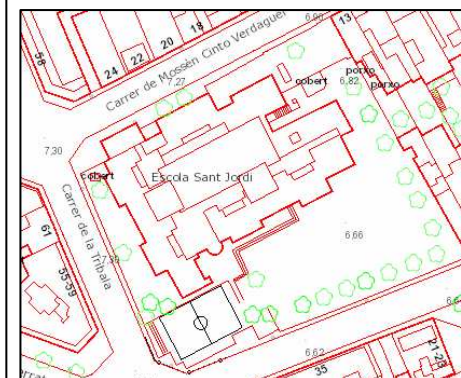
FITXA 15.

Escoles Sant Jordi.

Tipologia: Arquitectura civil.

Època: 1969 - 1972

Autor: Grup R (Martorell, Bohigas i Mackay).

Descripció:

Escola destinada a l'alumnat d'E.G.B i parvularis. La superfície total construïda és de 2.506.34 metres quadrats, sobre una superfície solar de 4.232.37 metres quadrats.

A la planta baixa trobem la biblioteca i la sala de conferències amb una entrada independent a l'escola per al seu ús fora de l'horari escolar.

Les aules del primer pis es troben agrupades de dues en dues i convergeixen al saló central de reunions. Són aules de poca profunditat, àmplies i ventilades.

A la coberta del complex trobem el pati d'esbarjo. L'edifici és construït amb maons, ciment i formigó. L'escola es troba envoltada d'un gran pati.

Dades històriques:

L'escola es projectà l'any 1967, sota el mecenatge de l'obra social de la *Caixa d'Estalvis de la Diputació de Barcelona*. El pla bàsic es preocupà d'incorporar nous mètodes d'ensenyament en lloc de la convencional estructura de rígides aules. L'escola doncs, fou plantejada seguint la línia Racionalista en l'arquitectura del moment, i s'articulà al voltant d'una gran i àmplia aula de reunions.

L'edifici és així suficientment adaptable per a fer diferents activitats i el resultat té un caràcter de comunitat o petita ciutat que reproduceix a petita escala les interrelacions d'una societat complerta.

Autor:

Bohigas i Martorell comencen la seva tasca professional als anys cinquanta formant part del grup anomenat "Grup R", que s'uniren contra el conformisme social, econòmic i estètic de l'arquitectura a la moda, i un fonamental respecte per l'arquitectura Racionalista. Bohigas i Martorell, a qui més tard s'afegí D.Mackay, ha produït interessants solucions constructives sobretot en temes de vivendes i escoles. Cal destacar que les vivendes per al professorat de l'escola Sant Jordi al carrer Jacint Verdaguer de Pineda és obra del mateix grup.

Accés: Bo.

Condició Actual: Façana i interior en bon estat de conservació.